WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Mohamed

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op de vensterbank	4
M	M van Moestuin	8
O	O van Oever	15
H	H van Heuvels	21
A	A van Achtertuin	27
M	M van Molen	33
E	E van Eb	39
D	D van Duinen	45
	Alle letters thuis	50
	Jouw dierenlijst	55
	Oorkonde	57
	Antwoorden	58

Een duif op de vensterbank

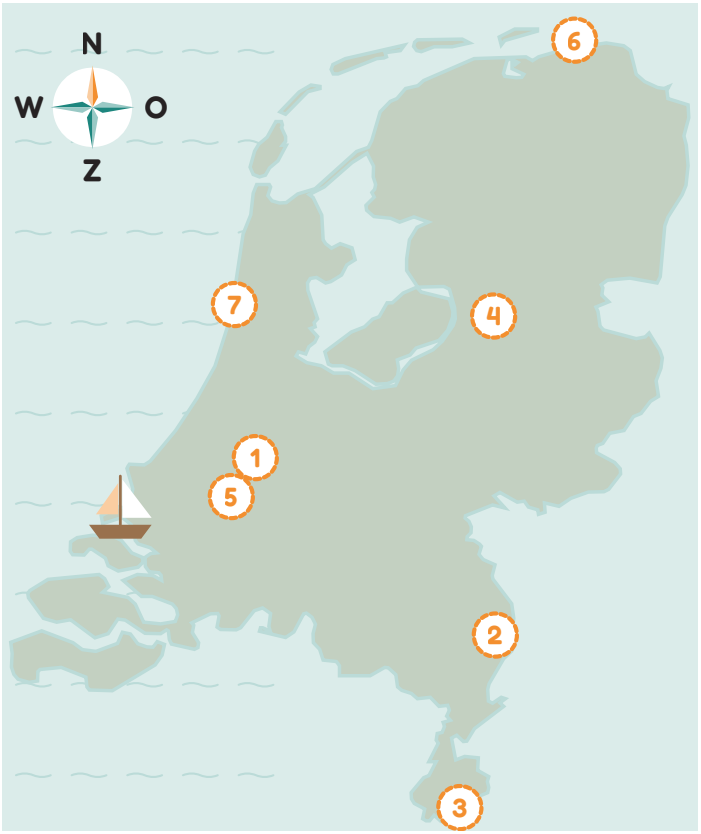

Het was zaterdagochtend. Mohamed zat op de vloer van zijn kamer en bouwde een hoge toren van blokken. Tik-tik, klonk het tegen het raam. De toren wiebelde. Op de vensterbank zat een duif! Hij was grijs, met een glimmend groen kraagje en oranje kraaloogjes.

Aan één poot hing een piepklein kokertje. Het raam stond op een kier. ‘Roekoe,’ klonk het door de kier. ‘Ben jij Mohamed?’ Mohamed keek met grote ogen. Duiven kunnen toch niet praten? ‘Ja, dat ben ik,’ zei Mohamed. ‘Gelukkig,’ zuchtte de duif. ‘Ik ben Pluim, de postduif van de Kaartenmaker. Ik heb iets voor jou.’

De Namenkaart van

MOHAMED

De kaart die Pluim bracht. Elk rondje is een plek waar een letter van jouw naam op je wacht.

M van Moestuin

Ze stonden in een moestuin, tussen rijen sla, wortels en kool. Er was een gieter, een schoffel en een klein hekje. ‘Hier groeit je eten,’ zei Pluim. ‘Een moestuin is een groentetuin.’ ‘Moestuin klinkt leuker,’ zei Mohamed.

Een tuinman schoffelde tussen de rijen. Hij knikte en zei: ‘Kijk maar rond. Zolang je op de paadjes blijft.’

Op een blad van een tuinboon zaten kleine groene beestjes. Heel veel. Ze zaten dicht op elkaar. ‘Bladluizen,’ zei Pluim. ‘Die zuigen sap uit de plant.’ ‘Arme boon,’ zei Mohamed. Toen kwam er hulp.

Een rood kevertje met zwarte stippen kroop het blad op. Het liep recht op de luizen af en at er een op. Hap! En nog een. Hap! ‘Een lieveheersbeestje!’ juichte Mohamed. ‘Het eet de luizen!’ ‘Een lieveheersbeestje eet heel veel bladluizen,’ zei Pluim. ‘Daarom is iedere moestuinier er blij mee.’

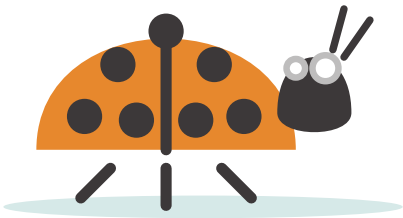
Mohamed telde de stippen. ‘Drie op de ene kant, drie op de andere kant, en eentje in het midden. Zeven!’ ‘Het zevenstippelig lieveheersbeestje,’ zei Pluim. ‘Zo heet het echt.’ ‘Mag het op mijn vinger?’ vroeg Mohamed. ‘Als het zelf komt,’ zei Pluim.

Mohamed hield zijn vinger stil naast het blad. Het beestje kroop erop, liep naar het puntje en vloog weg. Zoem. ‘Het gaat naar de volgende boon,’ zei Mohamed.

Echt waar!

Het lieveheersbeestje

Een lieveheersbeestje eet bladluizen, wel heel veel per dag. Zo helpt het de planten in de moestuin.

Zo groot	5 tot 8 millimeter
Eet graag	bladluizen
Zo herken je het	rood met zeven zwarte stippen

Tel mee!

Hoeveel stippen heeft het zevenstippelig lieveheersbeestje? Tel ze op het plaatje.

Controleer je antwoord op p. 58.

A van Achtertuin

De kaart kriebelde onder de vinger van Mohamed. Eén, twee, drie... en daar gingen ze weer. Ze stonden in een gewone achtertuin. Er was een schuurtje, een schommel en een rommelige hoek met bladeren. ‘Een tuin?’ vroeg Mohamed verbaasd. ‘Is dit een avontuur?’ ‘Wacht maar,’ zei Pluim. ‘In de gewoonste plekjes wonen de verrassendste buren.’

Mohamed keek om zich heen. Een vlinder zat op de schutting. Een merel hipte over het gras. ‘Oké,’ gaf Mohamed toe.

‘Hier gebeurt al meer dan ik dacht.’ ‘Zie je wel,’ zei Pluim tevreden. Het werd al een beetje schemerig. Toen ritselde er iets in de bladerhoek. Er kwam een snuitje tevoorschijn, met een zwart neusje dat snuffelde en snuffelde.

Daarachter kwam een bolletje vol stekels. ‘Een egel,’ fluisterde Mohamed. De egel scharrelde door het gras. Hij zocht kevers en regenwormen en snuffelde onder elk blaadje. Zijn pootjes gingen tik-tik-tik over de stoeptegels. Toen hoorde hij Pluim met zijn vleugels klapperen.

Floep! In een tel was de egel een stekelbal. ‘Sorry,’ fluisterde Pluim. ‘Ik deed niks!’ ‘Hij schrok,’ zei Mohamed. ‘We moeten heel stil zijn.’ Ze wachtten. Langzaam ging de bal weer open. ‘Zullen we hem melk geven?’ vroeg Pluim. ‘Nee,’ zei Mohamed beslist. ‘Daar worden egels ziek van. Een schaaltje water is goed.’

Samen zetten ze een schoteltje water bij de bladeren.

